

Nr 401

Av herr Jonsson m. fl., om förkortning av arbetstiden vid kontinuerlig drift.

(Lika lydande med motion nr 454 i Andra kammaren)

I början av 1950-talet slöts inom pappers- och massaindustrin avtal, varvid arbetarparten utfäste sig »att befrämja lokala framställningar om kontinuerlig drift». Denna driftform har nu blivit den helt dominerande inom industrin.

Motiven för bifall till framställningarna om kontinuerlig drift har varit flera, men det avgörande skälet har varit den arbetstidsförkortning med 6 timmar i veckan som i samband med övergången kommit de anställda till del. Denna arbetstidsförkortning, i inkomsthänseende kompenserad med ett 14-procentigt lönetillägg, har varit av avgörande betydelse för ställningstagandet.

Genom den införda driftformen har konkurrensläget väsentligt förbättrats för denna för vår ekonomi så viktiga industrigren.

När man nu går att förkorta arbetstiden för hela den svenska arbetsmarknaden till 40 timmar i veckan, måste det anses vara ett rättvisekrav som måste förverkligas att sänka arbetstiden för dem som arbetar i kontinuerlig drift till 36 timmar i veckan.

Att just 42-timmarsveckan infördes, när den allmänna arbetstiden var 48 timmar i veckan, var betingat av att detta stämde med en skiftcykel där fyra skiftlag arbetade. Det i motionen framförda kravet 36 timmar i veckan förutsätter fem skiftlag.

I propositionen framförs synpunkter på att det bör vara en förhandlingsfråga mellan arbetsmarknadens parter att få arbetstidsförkortningar som skiljer sig från den allmänna.

Frågan har vid skilda tillfällen framförts av arbetarparten men ej fått något gehör, trots att skälen till en sänkning vid införandet av driftformen också accepterades av arbetsgivarparten — söndagsarbete — nattskiftarbete — svårigheter vid skiftomställningar. Det torde därför endast återstå att gå lagstiftningsvägen, om man skall kunna lösa denna jämlikhetsfråga.

Sammanfattningsvis kan framhållas att skiftarbete — söndagsarbete — nattskiftarbete — med dessa ständiga omställningar i dygnsrytmen både från medicinsk och social synpunkt måste betraktas som en påfrestande

och komplicerad arbetsform. Det finns därför anledning att tillmötesgå kravet på 36-timmarsvecka för denna kategori av människor.

Det finns ytterligare ett spørsmål som berör den kontinuerliga driftens arbetare och som talar för en förkortning av arbetstiden utöver den allmänna. Detta gäller dem som arbetar s. k. hård vecka.

LO anför i sitt remissyttrande att en särreglering av den ordinarie arbetstidens längd är motiverad med hänsyn till arbetsförhållandena för kontinuerligt treskiftsarbete med s. k. hård arbetsvecka. Om inte reglerna kompletteras kommer den ordinarie årsarbetstiden att bli längre för den som arbetar i kontinuerlig drift än för dagarbete.

Mot bakgrunden av det ovan redovisade hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära förslag till en successiv förkortning av arbetstiden till 36 timmar i veckan för dem som är sysselsatta med treskiftarbete utan söndagsuppehåll (kontinuerlig drift) så att förkortningen är helt genomförd den 1 januari 1973.

Stockholm den 22 januari 1970

Rune Jonsson (s)

Eric Norberg (s)

Ivar Högström (s)

Otto Stadling (s)
